

Priznanja Zveze društev pravnikov Slovenije se podeljujejo za pomembne dosežke na področju pravne znanosti, pravne kulture in pravne teorije. Priznanja se podelijo na podlagi javnega razpisa. Predloge lahko posredujejo člani Zveze in člani izvršilnega odbora Zveze, lahko pa tudi drugi na podlagi posebne obrazložitve.

Priznanje za življenjsko delo se podeli za izredni in dolgotrajnejši prispevek k pravni znanosti, pravni kulturi, pravni teoriji ali pravni praksi.

Priznanje za najvidnejši dosežek – **priznanje pravnik leta** – se podeli za izreden prispevek k pravni znanosti, pravni kulturi, pravni teoriji ali pravni praksi v minulem letu. Priznanje se podeli za javnosti dostopno delo, ki je lahko v obliki članka, knjige, naloge, sodbe in podobno, če izvorno obravnava ali rešuje pravne probleme.

Priznanje mlademu pravniku se podeli za najvidnejši dosežek v minulem letu za izjemne dosežke, kot so doktorat, magisterij in drugi pomembni dosežki.

Priznanje za delo v Zvezi ali njenih članih se podeli za večletno uspešno delo v organih Zveze ali njenih članih.

Priznanje za življenjsko delo

Dr. Marko Ilešič

Marko Ilešič se je rodil leta 1947, v pravniško-geografski družini. Glede na to, da je bil njegov ded po mamini strani odvetnik v Ljubljani, mama pa ena prvih žensk, ki so diplomirale na ljubljanski pravni fakulteti, je mogoče reči, da se je pogosto – skupaj z bratom dr. Mirkom Ilešičem, s katerim sta tvorila verjetno najbolj znano bratsko navezo pravnikov pri nas – uspaval ob zvenu poimenovanj (civilno)pravnih institutov. To pa se je zelo verjetno zgodilo tudi naslednji generaciji, ki ohranja sloves: hčerka je pravnica v Sindikatu zdravstva in socialnega varstva Slovenije Irena Ilešič, nečakinja Mojca Ilešič je odvetniška pripravnica, odvetnik pa je tudi nečak Tomaž Ilešič.

Marko Ilešič je začel svojo pravniško pot na Pravni fakulteti v Ljubljani, študijska leta pa je v Ljubljani zaokrožil najprej z magisterijem (*Vloga embalaže v obligacijskem pravu*, 1977), nato pa še z doktoratom iz pravnih znanosti (*Pravne posledice racionalizacije transporta*, 1984). V tem času je opravil tudi specializacijo iz primerjalnega prava (na univerzah v Strasbourgu in Coimbri) ter pravniški državni izpit.

Na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani je bil dr. Marko Ilešič asistent, docent in nato profesor civilnega, gospodarskega in mednarodnega zasebnega prava. Ukvarjal se je s pravom industrijske lastnine in avtorskim pravom, transportnim in statusnim pravom. Predavanja s področja statusnega prava je prevzel po profesorju dr. Bojanu Zabelu, pravo industrijske lastnine po profesorju dr. Krešimirju Puhariču, del obligacij in pogodbenega prava pa po profesorju dr. Stojanu Cigoju. Vrsto let je bil nosilec temeljnih predmetov civilno-gospodarskega prava in je s svojevrstnim podajanjem pravne tematike navduševal številne generacije pravnikov, da se jih je prijel »vonj po soli in katranu«. Pravno fakulteto Univerze v Ljubljani je zaznamoval tudi na vodstvenem področju, saj je bil tako njen prodekan (1995–2001) kot dekan (2001–2004). Zaradi odprtega in prijaznega značaja je bil in je splošno priljubljen med kolegi in študenti.

V njegovi bibliografiji izstopajo komentarji nekaterih ključnih zakonov (v soavtorstvu), recimo Zakona o gospodarskih družbah, Zakona o varstvu konkurence in Zakona o mednarodnem zasebnem pravu, je pa tudi soavtor Pomorskega zakonika Republike Slovenije. Med razpravami so še posebej pomembne (po kronološkem vrstnem redu): *Fotokopija in*

avtorsko pravo (Pravnik, 1974), *Pravno varstvo potrošnikov* (Zbornik znanstvenih razprav, 1980), *Internacionalizacija obligacijskega prava* (Zbornik znanstvenih razprav, 1990), *Novi Pomorski zakonik Republike Slovenije* (Pomorski zbornik, 2000) in razprava *Argumentacija v pravu EU z vidika njegove avtonomnosti: prepletanje nacionalnega, evropskega in mednarodnega prava* (Dnevi slovenskih pravnikov 2011). Pomembno vlogo je imel tudi pri oblikovanju in sprejemanju Obligacijskega zakonika.

Iz seznama funkcij, ki jih je opravljal oziroma jih še opravlja, je mogoče razbrati naklonjenost civilnemu pravu, hkrati pa ljubezen do športa, posebej nogometa. Med drugim je bil tako sodnik in predsednik senata na Sodišču združenega dela v Ljubljani (1975–1986), predsednik športnega razsodišča Slovenije (1978–1986), predsednik borznega razsodišča v Ljubljani, arbiter pri Gospodarski zbornici Jugoslavije (do leta 1991) in Slovenije (od leta 1991), arbiter pri mednarodni trgovinski zbornici v Parizu, sodnik na pritožbenem razsodišču Evropske nogometne zveze (UEFA) in Mednarodne nogometne zveze (FIFA) ter predsednik Zveze društev pravnikov Slovenije (1993–2005). Bil je oziroma je tudi član mednarodne zveze pravnikov, Comité maritime international, in več drugih mednarodnih pravniških društev. Prosti čas je posvečal predvsem nogometu, med drugim je bil tudi sodnik na nogometnih tekmah in zadnji predsednik Nogometne zveze Jugoslavije (Fudbalski savez Jugoslavije – FSJ; 1990).

Zadnjih deset let – od 11. maja 2004 – njegovo poklicno pot zaznamuje položaj sodnika na Sodišču Evropske unije. Pri opravljanju tega dela si je v tujini pridobil izjemen ugled, kot nadvse pronicljiv, strokovno odlično podkovan in z življenjsko logiko prava prežet sodnik ter govorec kar trinajstih svetovnih jezikov; to se zrcali tudi v položaju predsednika tretjega senata, na katerega je bil imenovan oktobra 2012. Med najbolj odmevnimi zadevami, v katerih je bil sodnik poročevalec, je zadeva *Google Spain*, v kateri je Sodišče EU med drugim odločalo o vprašanju, ali evropska zakonodaja na področju varstva osebnih podatkov daje pravico »biti pozabljen«. V eni njegovih prvih sodb, *easyCar*, se je ukvarjal z razlago enega od členov direktive o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo. Omeniti je treba še sodbo *Google France in Google*, o vprašanju kršitve znamke z internetnim oglaševanjem s ključnimi besedami, in sodbo *Daiichi Sankyo*, o sporazumu TRIPS. Njegova razmišljanja ob teh zahtevnih pravnih vprašanjih so bila zelo kompleksna, a hkrati nadvse tehtna v rešitvi, kar njegovi kolegi zelo cenijo.

Dr. Marko Ilešič je s svojo osebnostjo in delom nedvomno avtoriteta na področju civilnega prava, hkrati pa je bil s svojim vedrim pristopom in toplino vodnik mnogim mladim pravnikom, ki so prav zaradi njega vzljubili pravo. To nikakor ni bila lahka naloga, a je gotovo preprostejša za nekoga, ki v tem uživa in se bremena naloge niti ne zaveda. In tak dr. Marko Ilešič nedvomno je.

Zveza društev pravnikov Slovenije dr. Marku Ilešiču podeljuje priznanje za življenjsko delo.

Priznanje mlademu pravniku

Dr. Jaka Cepec

Jaka Cepec je leta 2006 z odliko diplomiral na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 2010 magistriral na Pravni fakulteti Univerze v Mariboru z nalogo *(Ne)enakovrednost pogodbenih dajatev*, leta 2011 pa je opravil pravniški državni izpit. Jeseni 2014 je zagovarjal doktorsko

disertacijo z naslovom *Pravno-ekonomska analiza insolvenčnih postopkov*. Od leta 2007 je zaposlen kot asistent na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer sodeluje pri izvajanju pravnih predmetov.

V letu 2010 je kot soavtor (skupaj s Tjašo Ivanc, Urško Kežmah in Matevžem Raškovičem) in urednik sodeloval pri nastanku znanstvene monografije *Pot v podjetništvo, s. p. ali d. o. o.*, ki je izšla pri GV Založbi. Skupaj z dr. Mitjo Kovačem pa je v letu 2012 napisal visokošolski učbenik *Poslovno pravo: osnove s praktičnimi primeri*, ki je prav tako izšel pri GV Založbi. Je avtor več znanstvenih člankov s področja gospodarskega in pogodbenega prava ter udeleženec številnih domačih in mednarodnih konferenc. Za njegovo znanstveno delo je značilen interdisciplinaren pristop, ki cilja k povezovanju pravnih in ekonomskih znanstvenih metod. Jaka Cepec tako poleg klasičnih pravnih metod (predvsem primerjalnopravne) uporablja predvsem spoznanja ekonomske analize prava in empirično-statistične metode.

Njegovo raziskovalno delo je bilo zadnja leta povezano predvsem s pripravo doktorske disertacije *Pravno-ekonomska analiza insolvenčnih postopkov*. Gre za sistemsko in kompleksno pravno-empirično analizo temeljnih gradnikov korporacijskega insolvenčnega prava. Jaka Cepec je zbral obsežno bazo podatkov vseh pravnomočno končanih insolvenčnih postopkov nad pravnimi osebami med letoma 2008 in 2013 in na tej podlagi pripravil prvo poglobljeno empirično študijo o insolvenčnih postopkih v Sloveniji. Njegov doktorat je tako po vsebini kot po metodologiji pomemben prispevek k pravni znanosti, saj avtor po eni strani poglobljeno teoretično razmišlja o vlogi, namenu in ciljih insolvenčnega prava v moderni pravni družbi in po drugi strani s pomočjo statistično-empiričnega raziskovanja predstavlja stanje v slovenskem insolvenčnem pravu. S tega vidika je njegova doktorska disertacija temeljno slovensko teoretično delo s področja insolvenčnega prava.

Poleg raziskovalnega in strokovnega dela je Jaka Cepec zelo prizadeven in predan pedagog, kar dokazujejo mnenja njegovih študentov, ki so ga na spletni strani profesorji.net ocenili kot najboljšega pedagoga na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani.

Za vidne dosežke Zveza društev pravnikov Slovenije dr. Jaku Cepcu podeljuje priznanje za mladega pravnika.

Priznanje za delo v Zvezi ali njenih članih

Darja Papić

Darja Papić je dolgoletna članica Pravniškega društva v Mariboru. Že zadnji dve desetletji kot sekretarka društva vodi vso dokumentacijo in skrbno spremlja opravljanje dejavnosti društva. Zmeraj sodeluje pri pripravi strokovnih srečanj in pri izvajanju nalog društva, še posebej pri mesečnih srečanjih članov in organiziranju izletov. Je oseba, ki zna vedno prisluhniti in pomagati članom društva, hkrati pa je nadvse zanesljiva, zato ji radi zaupajo tako naloge za društvo kot tudi svoje skrbi. Njena zaščitna znaka sta nasmeh in dobra volja, kar prenaša tudi na druge člane, zato si članskih srečanj in izletov kolegi brez nje ne znajo zamisliti.

S svojim delom je Darja Papić pripomogla k razvoju društva in udejanjanju njegovih ciljev, zato ji Zveza društev pravnikov Slovenije podeljuje priznanje za delo v Zvezi ali njenih članih.